

Baltas paukštis

Vytauto Kernagio muzika ir žodžiai
Andriaus Kulikausko klavyras
Vytauto Miškinio aranžuotė chorui

Kadaise maestro V. Kernagis sakė: „Kiekvienas žmogus turi savo suvokimą. Mano dainų teisingumas yra toks: pirmiausia kūrinys turi būti įdomus ne tik man, bet ir klausytojui. Jeigu taip atsitinka, tada daina nemiršta ir įveikia visus laiko išbandymus. Teisinga yra tai, kas nuolat jaudina“.

„Teisingos dainos yra tos, kurios tave papildo. Kurios tau kai ką duoda ar suteikia jėgų judėti į priekį. Manau, būtent tokia yra Vytauto Kernagio kūryba. Kiekviena jo daina pasakoja istoriją“.

„Vytauto Kernagio kūrybos diapazonas yra toks platus ir gilus, kad kiekvienas klausydamas jo dainų V. Kernagį atranda savaip. Galiu tik pasakyti, kad jis be proto mylėjo publiką, nežmoniškai gerbė sceną ir visada žinojo, ką nori pasakyti ir perduoti savo dainomis. Niekada nedarė to šiaip sau, tuščiai. Matyt, visa tai ir sukuria tą išskirtinumą, kurį sunku paaiškinti.“ – sako jo sūnus Vytautas.

V. Kernagio daina „Baltas paukštis“ yra viena iš jo labiausiai mėgstamų ir įsimintinų kūrinių. Daina perteikia melancholišką ir nostalgiką nuotaiką, kalbant apie žmogaus gyvenimą ir ilgesį. Mintis, kurią Kernagis išreiškia „Baltame paukštyje“, yra apie trapumą ir laikinumą, kuriuos simbolizuoja baltas paukštis. Šis paukštis dažnai laikomas dvasios/ sielos ir laisvės simboliu, tačiau taip pat jis gali reikšti ir tai, koks trapus ir neįkainojamas yra mūsų gyvenimas ir svajonės. Kernagis naudoja baltą paukštį kaip metaforą, kad perteiktų universalius jausmus, susijusius su žmogaus egzistencija ir jo vieta pasaulyje. Daina baigiasi palinkėjimu ar viltimi, kad paukštis gieda ir giedos. Po mūsų ateis naujos kartos, ir tęs mūsų pradėtus darbus.